ചെപ്പടിക്കാരനും ഞാനും

ഇ. ഹരികുമാർ

ചെപ്പടിക്കാരനും ഞാനും

ഇ. ഹരികുമാർ
(മലയാളം: ചെറുകഥ)

© 2026, E. Harikumar

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of River Valley Technologies.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020 and the cloud framework, Ithal (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike license for free download and usage.

A Monkey, a painting by George Stubbs (1724–1806). The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

ചെപ്പടിക്കാരനും കൊനും

നമുക്ക് കാണാൻ താല്പര്യമില്ലാത്ത ചിലർ വീണ്ടും നമ്മുടെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടന്നു. അവിചാരിത മായി, പക്ഷേ, ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ കഴിയാത്ത പരി തസ്ഥിതിയിൽ. അങ്ങനെ ഒരാളെയാണ് ഞാൻ ഇന്ന് കണ്ടത്. ചെപ്പടിവിദ്യക്കാരൻ തങ്കപ്പനെ, ഞാൻ രാവിലെ മുതൽ നടക്കാൻ ഇടങ്ങിയതാ യിരുന്നു. ബൈക്ക് കേടായതു കൊണ്ട് നടക്കുകതന്നെ. കയ്യിൽ സാംബിളുകളും മത്തന്റെ സാഹിത്യ വും നിറച്ച സഞ്ചിയും തൂക്കി ഒരു ഡോക്ടറുടെ അടു ത്തു നിന്ന് വേറൊരു ഡോക്ടറുടെ അടുത്തേക്ക് നാലണ്ടു കൊല്ലത്തെ പരിചയം കാരണം ഡോ ക്ടർമാരുടെ അടുത്ത് അധികം സമയം ചെലവാ ക്കേണ്ട വരില്ല. ഒരു രോഗി പറഞ്ഞു കടന്നാൽ ഉട ന്നു ഇങ്ങിൽ കടക്കും. കശമാമേന്നക്കം. പിന്നെ ഒന്നോ രണ്ടോ സാംബിളുകൾ മേശപ്പുറത്ത് വെ ക്കണം. ഡോക്ടർമാർക്കള്ള സാഹിത്യം അച്ചടിച്ച ബഹുവർണ്ണ പത്രങ്ങൾ സ്വയം സംസാരിക്കുന്ന അണ്ഡ മിനിറ്റുമാത്രം. കാത്തു നിൽക്കുന്ന രോഗികളു ടെ ആക്ഷേപത്താലെയുള്ള നോട്ടങ്ങൾ കണ്ടില്ലെ ന്നു നടിച്ച് പുറത്തു കടക്കണം. അങ്ങിനെ രാവിലെ മുതൽ അനേകം രോഗികളുടെയും അവരെ ഡോക്ടറെ കാണിക്കാൻ കൊണ്ടു വന്ന സഹായികളുടെ യും ശാപപാത്രമായി നടന്നലഞ്ഞ ഞാൻ ഉച്ചയ്ക്ക് രണ്ടു മണിയോടെ ഒരു റെസ്റ്റോറണ്ടിൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കാനെന്തിയപ്പോഴാണ് അതുണ്ടായത്.

വാഷ്ബേസിനിൽ കയ്യും മുഖവും കഴുകി ത്രാവല കൊണ്ട് മുഖം ഇടച്ച് കണ്ണാടിയിൽ നോക്കി തലമുടി ശരിയാക്കി ബാഗും ത്തുക്കി ഞാൻ ഒരു മാതിരി തിര ക്കിട്ടാതെ മേശയ്ക്കു മുമ്പിൽ ഇരുന്നു.

എനിയ്യെതിനെ ഒരാൾ ഇരിക്കുന്നു, മറ്റുമേശകളിലെ ല്ലാം തിരക്കായിരുന്നു. ഓരാളല്ല സാരമില്ല. ഞാൻ ബാഗു നിലത്തു വെച്ച് കസേരയിൽ ഇരുന്ന് ഫാൻ നല്ലവണ്ണം തിരിയുന്നില്ലെ എന്ന നോക്കി. തിരിയു ന്നണ്ട്. പക്ഷേ, കാറ്റു കറവാണ് സാരമില്ല എന്നു വി ചാരിച്ച് ചാരിയിരുന്നു. നോക്കിയത് അയാളുടെ മുഖ ത്തായിരുന്നു. എനിയ്യെതിനെ ഇയ്യാളായിരുന്നോ? പെട്ടെന്ന തോന്നിയല്ല് എന്നേന്റ് സ്വലം മാറിയി രിക്കാനോ അല്ലെങ്കിൽ റെസ്റ്റോറണ്ടിനെ പറ്റള്ള പോകാനോ ആയിരുന്നു. അയാൾ ഞാൻ തലമു ന്നു കണ്ട പെച്ചടിക്കാരനായിരുന്നു. കറുള്ള തടി ച്ച് മുഖള്ള് നിറയെ വസൂരിക്കലകളുമായി ഒരവൻ. വിതിയുള്ള മീശ അതിനതാണ് കറുത്ത ചണ്ടകൾ. അയാളെ സിഗരറ്റു പുകയുടെ മണമുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ മാറി ഇരുന്നില്ല. അതു മാന്യതയ്ക്ക് ചേർന്നതല്ലല്ലോ. ഇനി ചെയ്യാനുള്ളത് കഴിയുന്നതും വേഗം എന്നെങ്കിലും കഴിച്ചു എന്നു വരത്തി അവിടെനി ന്നു രക്ഷപ്പെടുകയാണ്. എന്തിരാളിയും അപ്പോൾ എത്തിയിട്ടേയുള്ളു. കാരണം അയാളും കൈലസ്യ കൊണ്ട് ഇക്കിത്തെ വെള്ളം കുടിയ്യെത്തു പ്രതിജ്ഞാ നിർദ്ദേരായ മുഖത്തോടെ ഇരിയ്യയാണ്. ഞാൻ അയാളുടെ നോട്ടം നേരിടാതെ മുഖം തിരിച്ചിരു ന്നു.

ഞാനും അയാളും തമ്മിൽ വളരെ അന്തരമുണ്ട് ക്ലാ സ്സുകളുടെ അന്തരം. ഞാൻ ബി. എസ്സ്. സി. ഡി ഗ്രിയെടുത്ത് അന്തസ്സുള്ള ജോലിയുള്ള ആളാണ്. അയാളാകട്ടെ. പട്ടാപ്രത്തിൽ ചെപ്പടി വിദ്യകൾ കാട്ടി നടക്കുന്ന ഒരു കാടൻ. ഞാനും അയാളും തമ്മിൽ ഒരു തലത്തിലും ചേരില്ല.

വെയിറ്റർ വന്ന് ആദ്യം ചോദിച്ചത് എന്നോടായിരു ന്നു. അവന് ക്ലാസ് മനസ്സിലാക്കുന്നതിനാകും. അതിൽ എന്നിയക്ക് കറച്ചറനതയുണ്ടായി. ഞാൻ ഇടം കണ്ണിട്ട് എന്റെ എതിരാളിയെ നോക്കി. അയാളിൽ ഭാവ ഭേദമൊന്നുമില്ല! കമ്മയോടെ അയാളുടെ ഊഴം കാത്തിരിക്കുകയാണ്.

കടലാസുപെട്ടികളും സഞ്ചിയും ഇറന്ന് അയാൾ സാധനങ്ങൾ ഓരോന്നായി പുറത്തെടുത്തു അവ കോൺട്രിട്ടിട്ടു നിലത്തു നിരത്തി. ഇണിക്കടയുടെ മു മ്പിൽ പാട്പാത്തിൽ ധാരാളം സ്വാവമ്പണ്ടായിരുന്നു. പിന്നിട്ട് അടുത്തു നിന്ന ആൾക്കാരെ അകറ്റിയകറ്റി ഒരു വഴിയേ സൃഷ്ടിച്ചു. ഒരുതകിൽ നിന്ന ലെബണ്ടു വിളറിയ ചെറുക്കനെ അയാൾ വലയത്തിനുള്ളി ലേയ്ക്കാനയിച്ചു. പന്ത്രണ്ടു പതിമൂന്നു വയസ്സു കാണും. ഒരു കിറിയ ടൂസ്സറ്റ മാത്രമാണ് ഭക്ഷണത്തിന് അമിതവില കൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുന്ന എനിയ്യ് തങ്കപ്പൻ ഒരു ആര ധനാപുരുഷൻ തന്നെയായി.

എനിയ്യെതിനെ കയ്യും മുഖവും കഴുകി ത്രാവല കൊണ്ട് തുടച്ചു കളയുന്നതു കണ്ടു ഞാൻ ഒരു മാതിരി തിര ക്കിട്ടാതെ മേശയ്ക്കു മുമ്പിൽ ഇരുന്നു.

എനിയ്യെതിനെ ഒരാൾ ഇരിക്കുന്നു, മറ്റുമേശകളിലെ ല്ലാം തിരക്കായിരുന്നു. ഓരാളല്ല സാരമില്ല. ഞാൻ ബാഗു നിലത്തു വെച്ച് കസേരയിൽ ഇരുന്ന് ഫാൻ നല്ലവണ്ണം തിരിയുന്നില്ലെ എന്ന നോക്കി. തിരിയു ന്നണ്ട്. പക്ഷേ, കാറ്റു കറവാണ് സാരമില്ല എന്നു വി ചാരിച്ച് ചാരിയിരുന്നു. നോക്കിയത് അയാളുടെ മുഖ ത്തായിരുന്നു. എനിയ്യെതിനെ ഇയ്യാളായിരുന്നോ? പെട്ടെന്ന തോന്നിയല്ല് എന്നേന്റ് സ്വലം മാറിയി രിക്കാനോ അല്ലെങ്കിൽ റെസ്റ്റോറണ്ടിനെ പറ്റള്ള പോകാനോ ആയിരുന്നു. അയാൾ ഞാൻ തലമു ന്നു കണ്ട പെച്ചടിക്കാരനായിരുന്നു. കറുള്ള തടി ച്ച് മുഖള്ള് നിറയെ വസൂരിക്കലകളുമായി ഒരവൻ. വിതിയുള്ള മീശ അതിനതാണ് കറുത്ത ചണ്ടകൾ. അയാളെ സിഗരറ്റു പുകയുടെ മണമുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ മാറി ഇരുന്നില്ല. അതു മാന്യതയ്ക്ക് ചേർന്നതല്ലല്ലോ. ഇനി ചെയ്യാനുള്ളത് കഴിയുന്നതും വേഗം എന്നെങ്കിലും കഴിച്ചു എന്നു വരത്തി അവിടെനി ന്നു രക്ഷപ്പെടുകയാണ്. എതിരാളിയും അപ്പോൾ എത്തിയിട്ടേയുള്ളു. കാരണം അയാളും കൈലസ്യ കൊണ്ട് ഇക്കിത്തെ വെള്ളം കുടിയ്യെത്തു പ്രതിജ്ഞാ നിർദ്ദേരായ മുഖത്തോടെ ഇരിയ്യയാണ്. ഞാൻ അയാളുടെ നോട്ടം നേരിടാതെ മുഖം തിരിച്ചിരു ന്നു.

പെട്ടെന്നയാളുണ്ടായയ്ത്. അനന്തിരവൻ എഴുന്നേറ്റി ത്തന്ന ശർദ്ദിക്കാൻ ഇടങ്ങി. വളരെ പരിതാപകരമായി രിക്കുന്നു അവന്റെ അവസ്ഥ. നെഞ്ചിലെ എല്ലുകൾ പുറത്തത്തക്ക തെറിച്ച പോകത്തെന്ന തോന്നല്ലണ്ടാ യിരുന്നു. ഒരു വിധം ഉറക്കെ ഓക്കൊന്നിച്ചു കൊണ്ട് അവൻ ശർദ്ദിച്ച ചോട്! അല്ല് അവന്റെ മുമ്പിൽ പരന്നകിട ന്നു. നാലു പ്രാവശ്യം ശർദ്ദിച്ചശേഷം അവൻവീണും നിലത്തല്ല് നീണ്ടുനിവർന്ന കിടന്നു. തങ്കപ്പൻ താൻ പ്രദർശിപ്പിച്ചിത്തന്ന സാധനങ്ങളെല്ലാം നിലത്തിട്ട് തക്കം ശർദ്ദിച്ചല്ല്. പിന്നെ അവനെ തോളിലെറ്റി ഒരു ഡോക്ടറുടെ അടുത്തു നിന്ന് വേറൊരു ഡോക്ടറു ടെ അടുത്തേക്ക് ക്ഷീണിതനായ വയസ്സു അയാൾ ശർദ്ദിക്കുക ഒരു ശോകാന്തനാടകത്തിലെ നായകനാ യി തോന്നി. ചുറ്റും നിന്ന ആൾക്കാർ സഹാനുഭൂതി യോടെ തലയാട്ടി. കഷ്ടം കഷ്ടമെന്ന ശബ്ദമുണ്ടാ ക്കി.

സാറന്മാരെ ഞാൻ കല്യാണം കഴിച്ചിട്ടില്ല. എന്റെ ഈ മത്തകന്റെ രോഗം മാറി അവന് ഒരു പത്തു ജിവിതം നൽകിയാലെ ഞാൻ എന്നും പെയ്യ. എന്റെ ജിവിതം ഞാൻ ഇവന്നായി ഉഴിഞ്ഞിട്ടിരിയ്യയാ ണ്.

ആൾട്ടുത്തിൽ നിന്ന് പാവം എന്നൊരു ശബ്ദം ഉയർന്നു.

വെയ്റ്റർ എനിയ്യുള്ള പ്ലേറ്റുകൾ കൊണ്ടുവെച്ച. ഉട്ടു ക്കറി മിക്സ് വെജിറ്റബിൾ പിന്നെ വേറൊരു പ്ലേ റ്റിൽ ചപ്പാത്തിയും.

ചെപ്പടിവിദ്യക്കാരൻ എന്റെ മുമ്പിലെ വിഭവങ്ങൾ തീരെ രസിക്കാത്ത മട്ടിൽ നോക്കി. മുഖം പുഷ്പി ക്കൊണ്ടായി പറഞ്ഞു.

സാറെ ഈ പച്ചക്കറിയൊന്നും തിന്നിട്ട് യാതൊരു കാര്യവുമില്ല. ഈ തങ്കപ്പനെ നോക്ക്, എത്ര മണി ക്കൂർ വേണമെങ്കിലും വെയിലത്തുനിന്ന് പണിയെ ടുക്കാൻ പറ്റും. ഞാൻ മട്ടനും ബിഫും മാത്രമെ കഴി ക്കാറുള്ളു. ഈ നശിച്ച റോട്ടലിൽ ബിഫില്ല. പി ന്നെ മട്ടനെന്ന പറഞ്ഞു തന്നതല്ല് ബീഫാണ് തരാ ത്തതു. മട്ടന്റെ വില കൊടുത്ത് മാട്ടിറച്ചി തിന്നേണ്ടി വരും. അതാ ഞാൻ ചിക്കൻ ഓർഡർ ചെയ്തല്ല്. കി ട്ടാൻ പോണല്ല് പ്രാവിന്റെ ഇറച്ചിയാണെന്നറിയാം. എന്നാലും എന്തെങ്കിലും തിന്നണ്ടേ?

ഞാൻ ചപ്പാത്തി കയ്യുമാക്കി ഉട്ടക്കറിയിൽ മുക്കി തി ന്നാൻ തുടങ്ങി.

അവസാനം ദൃഷ്ടി ഭക്ഷണം കൊണ്ടു വന്ന നിര ത്തി. അയാൾ ഓരോ പ്ലേറ്റും അടുത്തേക്ക വെച്ച് അത്യപ്രിയോടെ നോക്കി. തിരിച്ചു നടക്കാൻ ഇട ങ്ങിയ വെയ്റ്ററെ ഏ. ശബ്ദമുണ്ടാക്കി വിളിച്ചു. ചി ക്കൻ മസാലയുടെ പ്ലേറ്റിലേക്ക് ചൂണ്ടിച്ചോദിച്ചു

ഇതെന്താണ്?

ചിക്കൻ മസാല. അവൻ കറച്ച് ധാർഷ്യത്തോടെ പറഞ്ഞു.

തന്റെ കോഴിക്ക് കാലൊന്നമില്ലല്ലേ?

ലെഗ് പീസില്ല.

എന്നാൽ ബ്രെസ്റ്റ് ഇല്ലേ? കോഴിയല്ല?

തങ്കപ്പൻ കൈകൊണ്ട് അസഭ്യമായ ഒരാംഗ്യം കാ ണിച്ചു.

വെയ്റ്റർ പ്ലെയിറ്റ് തിരിച്ചെടുത്തു നടന്നു.

അല്ല ഇവന്മാരുടെടയൊക്കെ ഒരു വേല സാറെ. തെ ര്ണ്ടുകൊണ്ടുതന്നതാരാ. ഒരു കപ്പും വല്ലും മസാല യും. സാറെ നല്ലോം ശ്രദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഇവന്മാര് നമ്മളെ വഴിച്ചു കളയും.

വെയ്റ്റർ ഇടതെ വലതോ തെയ്യിറ്റാമായി തിരിച്ചു വന്നു. അതിൽ ഒരുഗ്രൻ കോഴിക്കാൽ കിടന്നിരു ന്നു.

ഇതെങ്ങനാ, പിന്നെ മുളച്ചുണ്ടായതായിരിക്കം.

പിന്നെ വിജയശ്രീലാളിതനായി എന്നെ നോക്കി പറഞ്ഞു.

ഇപ്പോഴോ സാറെ, ഞാമ്പറഞ്ഞില്ലെ. ഇവന്മാരോ ടാക്കെ ഇങ്ങനെ പെത്താനാ. ഒരു കപ്പും കിട്ടണ്ടി ഇവറ്റ പറവന്നം കൊണ്ട് നമ്മുടെ കഴുത്തറക്കും.

എനിയ്യ് തങ്കപ്പനോട് കറച്ചൊരാദരവുതോന്നി. എന്നെക്കൊണ്ട് ഒരിക്കലും കഴിയാത്ത കാര്യമാ ണ് തങ്കപ്പൻ നിഷ്പ്രയാസം ചെയ്തല്ല്. ഓരോ പ്രാവ ശ്യം വെസ്റ്റോറണ്ടുകളിൽ പോയി ഭക്ഷണം കഴി ക്കമ്പോഴും മോശമായ ഭക്ഷണത്തിന് അമിതവില കൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുന്ന എനിയ്യ് തങ്കപ്പൻ ഒരു ആര ധനാപുരുഷൻ തന്നെയായി.

എനിയ്യ് തങ്കപ്പനോട് തോന്നിയ വിമ്മലുകൾക്ക് കറച്ച് അയയ്യ് വന്നു. വിമ്മലുകൾ ഉണ്ടാവാനുള്ള കാര ണം ഞാൻ അയാളെ അയാളുടെ ജോലിസ്വലള്ള വെച്ച കണ്ടതാണ്. അയാളുടെ ചെപ്പടി വിദ്യപ്രാ ഗ്രാം മുഴുവൻ മനപൂർവ്വമുണ്ടാക്കാനതായിരുന്നു.

പ്രത്യേകിച്ചും അതിനെപ്പറ്റി പിന്നീടാലോചിക്ക വേണ്ടി വന്നു. നോക്കിനിൽക്കെ അതെല്ലാം വളരെ സ്വാ ഭാവികമായി തോന്നിയിരുന്നു. ചെപ്പടിവിദ്യ കാണി ക്കാനുള്ള അയാളുടെ ഒരുക്കങ്ങൾ, കാണിക്കാൻ പോകുന്നതിന്റെ കാര്യങ്ങൾ. എന്തിരാളിയും അപ്പോൾ എത്തിയിട്ടേയുള്ളു. കാരണം അയാളും കൈലസ്യ കൊണ്ട് ഇക്കിത്തെ വെള്ളം കുടിയ്യെത്തു പ്രതിജ്ഞാ നിർദ്ദേരായ മുഖത്തോടെ ഇരിയ്യയാണ്. ഞാൻ അയാളുടെ നോട്ടം നേരിടാതെ മുഖം തിരിച്ചിരു ന്നു.

ഞാനും അയാളും തമ്മിൽ വളരെ അന്തരമുണ്ട് ക്ലാ സ്സുകളുടെ അന്തരം. ഞാൻ ബി. എസ്സ്. സി. ഡി ഗ്രിയെടുത്ത് അന്തസ്സുള്ള ജോലിയുള്ള ആളാണ്. അയാളാകട്ടെ. പട്ടാപ്രത്തിൽ ചെപ്പടി വിദ്യകൾ കാട്ടി നടക്കുന്ന ഒരു കാടൻ. ഞാനും അയാളും തമ്മിൽ ഒരു തലത്തിലും ചേരില്ല.

വെയിറ്റർ വന്ന് ആദ്യം ചോദിച്ചത് എന്നോടായിരു ന്നു. അവന് ക്ലാസ് മനസ്സിലാക്കുന്നതിനാകും. അതിൽ എനിയക്ക് കറച്ചറനതയുണ്ടായി. ഞാൻ ഇടം കണ്ണിട്ട് എന്റെ എതിരാളിയെ നോക്കി. അയാളിൽ ഭാവ ഭേദമൊന്നുമില്ല! കമ്മയോടെ അയാളുടെ ഊഴം കാത്തിരിക്കുകയാണ്.

കടലാസുപെട്ടികളും സഞ്ചിയും ഇറന്ന് അയാൾ സാധനങ്ങൾ ഓരോന്നായി പുറത്തെടുത്തു അവ കോൺട്രിട്ടിട്ടു നിലത്തു നിരത്തി. ഇണിക്കടയുടെ മു മ്പിൽ പാട്പാത്തിൽ ധാരാളം സ്വാവമ്പണ്ടായിരുന്നു. പിന്നിട്ട് അടുത്തു നിന്ന ആൾക്കാരെ അകറ്റിയകറ്റി ഒരു വഴിയേ സൃഷ്ടിച്ചു. ഒരുതകിൽ നിന്ന ലെബണ്ടു വിളറിയ ചെറുക്കനെ അയാൾ വലയത്തിനുള്ളി ലേയ്ക്കാനയിച്ചു. പന്ത്രണ്ടു പതിമൂന്നു വയസ്സു കാണും. ഒരു കിറിയ ടൂസ്സറ്റ മാത്രമാണ് ഭക്ഷണത്തിന് അമിതവില കൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുന്ന എനിയ്യ് തങ്കപ്പൻ ഒരു ആര ധനാപുരുഷൻ തന്നെയായി.

വാഷ്ബേസിനിൽ കയ്യും മുഖവും കഴുകി ത്രാവല കൊണ്ട് തുടച്ചു കളയുന്നതു കണ്ടു ഞാൻ ഒരു മാതിരി തിര ക്കിട്ടാതെ മേശയ്ക്കു മുമ്പിൽ ഇരുന്നു.

എനിയ്യെതിനെ ഒരാൾ ഇരിക്കുന്നു, മറ്റുമേശകളിലെ ല്ലാം തിരക്കായിരുന്നു. ഓരാളല്ല സാരമില്ല. ഞാൻ ബാഗു നിലത്തു വെച്ച് കസേരയിൽ ഇരുന്ന് ഫാൻ നല്ലവണ്ണം തിരിയുന്നില്ലെ എന്ന നോക്കി. തിരിയു ന്നണ്ട്. പക്ഷേ, കാറ്റു കറവാണ് സാരമില്ല എന്നു വി ചാരിച്ച് ചാരിയിരുന്നു. നോക്കിയത് അയാളുടെ മുഖ ത്തായിരുന്നു. എനിയ്യെതിനെ ഇയ്യാളായിരുന്നോ? പെട്ടെന്ന തോന്നിയല്ല് എന്നേന്റ് സ്വലം മാറിയി രിക്കാനോ അല്ലെങ്കിൽ റെസ്റ്റോറണ്ടിനെ പറ്റള്ള പോകാനോ ആയിരുന്നു. അയാൾ ഞാൻ തലമു ന്നു കണ്ട പെച്ചടിക്കാരനായിരുന്നു. കറുള്ള തടി ച്ച് മുഖള്ള് നിറയെ വസൂരിക്കലകളുമായി ഒരവൻ. വിതിയുള്ള മീശ അതിനതാണ് കറുത്ത ചണ്ടകൾ. അയാളെ സിഗരറ്റു പുകയുടെ മണമുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ മാറി ഇരുന്നില്ല. അതു മാന്യതയ്ക്ക് ചേർന്നതല്ലല്ലോ. ഇനി ചെയ്യാനുള്ളത് കഴിയുന്നതും വേഗം എന്നെങ്കിലും കഴിച്ചു എന്നു വരത്തി അവിടെനി ന്നു രക്ഷപ്പെടുകയാണ്. എതിരാളിയും അപ്പോൾ എത്തിയിട്ടേയുള്ളു. കാരണം അയാളും കൈലസ്യ കൊണ്ട് ഇക്കിത്തെ വെള്ളം കുടിയ്യെത്തു പ്രതിജ്ഞാ നിർദ്ദേരായ മുഖത്തോടെ ഇരിയ്യയാണ്. ഞാൻ അയാളുടെ നോട്ടം നേരിടാതെ മുഖം തിരിച്ചിരു ന്നു.

ഇതെന്താണ്?

ചിക്കൻ മസാല. അവൻ കറച്ച് ധാർഷ്യത്തോടെ പറഞ്ഞു.

തന്റെ കോഴിക്ക് കാലൊന്നമില്ലല്ലേ?

ലെഗ് പീസില്ല.

എന്നാൽ ബ്രെസ്റ്റ് ഇല്ലേ? കോഴിയല്ല?

തങ്കപ്പൻ കൈകൊണ്ട് അസഭ്യമായ ഒരാംഗ്യം കാ ണിച്ചു.

വെയ്റ്റർ പ്ലെയിറ്റ് തിരിച്ചെടുത്തു നടന്നു.

അല്ല ഇവന്മാരുടെടയൊക്കെ ഒരു വേല സാറെ. തെ ര്ണ്ടുകൊണ്ടുതന്നതാരാ. ഒരു കപ്പും വല്ലും മസാല യും. സാറെ നല്ലോം ശ്രദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഇവന്മാര് നമ്മളെ വഴിച്ചു കളയും.

വെയ്റ്റർ ഇടതെ വലതോ തെയ്യിറ്റാമായി തിരിച്ചു വന്നു. അതിൽ ഒരുഗ്രൻ കോഴിക്കാൽ കിടന്നിരു ന്നു.

ഇതെങ്ങനാ, പിന്നെ മുളച്ചുണ്ടായതായിരിക്കം.

പിന്നെ വിജയശ്രീലാളിതനായി എന്നെ നോക്കി പറഞ്ഞു.

ഇപ്പോഴോ സാറെ, ഞാമ്പറഞ്ഞില്ലെ. ഇവന്മാരോ ടാക്കെ ഇങ്ങനെ പെത്താനാ. ഒരു കപ്പും വല്ലും മസാല യും. സാറെ നല്ലോം ശ്രദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഇവന്മാര് നമ്മളെ വഴിച്ചു കളയും.

എനിയ്യ് തങ്കപ്പനോട് കറച്ചൊരാദരവുതോന്നി. എന്നെക്കൊണ്ട് ഒരിക്കലും കഴിയാത്ത കാര്യമാ ണ് തങ്കപ്പൻ നിഷ്പ്രയാസം ചെയ്തല്ല്. ഓരോ പ്രാവ ശ്യം വെസ്റ്റോറണ്ടുകളിൽ പോയി ഭക്ഷണം കഴി ക്കമ്പോഴും മോശമായ ഭക്ഷണത്തിന് അമിതവില കൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുന്ന എനിയ്യ് തങ്കപ്പൻ ഒരു ആര ധനാപുരുഷൻ തന്നെയായി.

എനിയ്യ് തങ്കപ്പനോട് തോന്നിയ വിമ്മലുകൾക്ക് കറച്ച് അയയ്യ് വന്നു. വിമ്മലുകൾ ഉണ്ടാവാനുള്ള കാര ണം ഞാൻ അയാളെ അയാളുടെ ജോലിസ്വലള്ള വെച്ച കണ്ടതാണ്. അയാളുടെ ചെപ്പടി വിദ്യപ്രാ ഗ്രാം മുഴുവൻ മനപൂർവ്വമുണ്ടാക്കാനതായിരുന്നു.

പ്രത്യേകിച്ചും അതിനെപ്പറ്റി പിന്നീടാലോചിക്ക വേണ്ടി വന്നു. നോക്കിനിൽക്കെ അതെല്ലാം വളരെ സ്വാ ഭാവികമായി തോന്നിയിരുന്നു. ചെപ്പടിവിദ്യ കാണി ക്കാനുള്ള അയാളുടെ ഒരുക്കങ്ങൾ, കാണിക്കാൻ പോകുന്നതിന്റെ കാര്യങ്ങൾ. അതിൽ മറ്റൊരുകൂട്ടർ കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. അതെല്ലാം പെയ്യാൻ കഴിയുക കൂടി ചെയ്തു. രണ്ടു കൊല്ലം കഴിച്ചേ ചെയ്യപ്പെടൂ മനസ്സിലായി, അത് നമുക്ക് പറ്റില്ലല്ല്. പിന്നെ കറക്കാലം അല്ലേ ചില്ലറ ജോലി ചെയ്തു. അതിലൊന്നും പണമില്ല സാറെ വൈക നേരം വരെ കഠിനാദ്ധ്വാനം ചെയ്ത് വൈകന്നേരം നന്നായിട്ടൊന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ കാമ്പ കൂടി കിട്ടില്ല. പി ന്നെ കറക്കാലം സ്യൂരിങ്ക് നോക്കി. ഹോർട്ട് കൊച്ചിച്ച് പോയി സാറന്മാരെയൊക്കെ വിറ്റു. പോലീസ് പിടിച്ചല്ല. സാറെ ഞാൻ കട്ടു കൊണ്ടു വന്ന നൈറ്റന്നമാണ് ക്ലടിനില്ലല്ലോ. നമ്മളെ കൊട്ടക്കണ്ടുകൊണ്ട് ഗ്രഡ്സ് കാമ്പുകൊടുത്തല്ല് വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവന്നതായിരുന്നു. എന്നിട്ടും പോലീസ് പിടിച്ചല്ല. കൊറെ പണം അങ്ങ നെയും നഷ്ടമായി.

ഇരക്കാൻ എനിയ്യു താല്പര്യമില്ല സാറെ. അതൊ ണ്ടാ ഈ പണി ഇടങ്ങിയയ്ത്. ചെപ്പടി വിദ്യയും എനി യ്യറിയാത്തലു മുമ്പ് ചെയ്ത ജോലിയൊന്നും എനി യ്യറിഞ്ഞിട്ട് ചെയ്യതൊന്നമല്ല. അതു പോലെതന്നെ, ഇല്ല് അതിലും എളുപ്പാണ്. കറച്ച് വാചകതിക്കണ മെന്ന മാത്രം.

തങ്കപ്പൻ എഴുന്നേറ്റ് വാഷ്ബേസിനിൽ പോയി കൈകഴുകി വന്നു. ടൗവ്വൽ വിണ്ടും പുറത്തെടുത്തു് മുഖം തുടച്ചു.

സാറെ ആൾക്കാരുടെ മനശാസ്ത്രം ഞാൻ കറച്ച് മനസ്സിലാക്കിട്ടില്ല്. ഞാനീ സാധനങ്ങളൊക്കെ നിരത്തി വെച്ചാൽ അവിടെ എന്തൊക്കെയോ നടക്ക പോണന്നങ്ങ് വിചാരിച്ച് ആൾക്കാര് കൂട്ടം കൂട്ടം. പെയ്യാൻ പോണ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാൻ പറയും. അപ്പോൾ അതെല്ലാം കണ്ടിട്ട് ആൾക്കാര് സഹാനുഭൂതി തോന്നി ഇവന്നായി ഇഴിഞ്ഞിട്ടിരിയ്യയാ ണ്.

ആൾട്ടുത്തിൽ നിന്ന് പാവം എന്നൊരു ശബ്ദം ഉയർന്നു.

വെയ്റ്റർ എനിയ്യുള്ള പ്ലേറ്റുകൾ കൊണ്ടുവെച്ച. ഉട്ടു ക്കറി മിക്സ് വെജിറ്റബിൾ പിന്നെ വേറൊരു പ്ലേ റ്റിൽ ചപ്പാത്തിയും.

ചെപ്പടിവിദ്യക്കാരൻ എന്റെ മുമ്പിലെ വിഭവങ്ങൾ തീരെ രസിക്കാത്ത മട്ടിൽ നോക്കി. മുഖം പുഷ്പി ക്കൊണ്ടായി പറഞ്ഞു.

സാറെ ഈ പച്ചക്കറിയൊന്നും തിന്നിട്ട് യാതൊരു കാര്യവുമില്ല. ഈ തങ്കപ്പനെ നോക്ക്, എത്ര മണി ക്കൂർ വേണമെങ്കിലും വെയിലത്തുനിന്ന് പണിയെ ടുക്കാൻ പറ്റും. ഞാൻ മട്ടനും ബിഫും മാത്രമെ കഴി ക്കാറുള്ളു. ഈ നശിച്ച റോട്ടലിൽ ബിഫില്ല. പി ന്നെ മട്ടനെന്ന പറഞ്ഞു തന്നതല്ല് ബീഫാണ് തരാ ത്തതു. മട്ടന്റെ വില കൊടുത്ത് മാട്ടിറച്ചി തിന്നേണ്ടി വരും. അതാ ഞാൻ ചിക്കൻ ഓർഡർ ചെയ്തല്ല്. കി ട്ടാൻ പോണല്ല് പ്രാവിന്റെ ഇറച്ചിയാണെന്നറിയാം. എന്നാലും എന്തെങ്കിലും തിന്നണ്ടേ?

ഞാൻ ചപ്പാത്തി കയ്യുമാക്കി ഉട്ടക്കറിയിൽ മുക്കി തി ന്നാൻ തുടങ്ങി.

ബീഫ് തുപ്പയുണ്ടോ.

ഇപ്പോൾ അയാൾ മുമ്പിലിത്തന്ന് കോഴിക്കാലും കടി ച്ചപ്രിച്ച് പൊറോട്ട തിന്നപ്പോൾ എനിയ്യ് മനസ്സി ലാവുന്നു. ഇതെല്ലാം വെറും കാപട്യമായിത്തന്നെന്ന് അയാൾ കാണിക്കുമെന്ന ഇല്ലവലികാരങ്ങൾ ചുഷണം ചെയ്യപ്പെയായിത്തന്നെന്ന് എനിയ്യ് എന്നെപ്പോലെ അനേകം പേർ അനകമസ്യയുടെ പേരിൽ കൊടു ത്ത ഒരുപ്രകിയും രണ്ടുപ്രകിയും അയാൾ ഇവിടെ വന്ന് മിന്നി മുദിക്കുന്നു. രണ്ടുപ്രകിയ ദാനം കൊടുത്ത ഞാനാകട്ടെ കറച്ചാത്ത മോടി കാണിക്കാനായി മിക്സ് വെജിറ്റബിൾ ഓർഡർ ചെയ്തിൽത്തന്നെ പശ്ചാത്തപിച്ചിരിക്കുകയും. എനിയ്യ് കലശലായ അരിശമുണ്ടായി.

കോഴിയെ ഒരുവിധം അകത്താക്കി, മിശമേൽ തങ്ങി നിൽക്കുന്ന മസാലയുടെ അംശങ്ങൾ സഞ്ചിയിൽ നിന്ന് എടുത്ത ചെറിയ ടർക്കിക്ക് ടൗവ്വൽ കൊണ്ടു ഇടച്ച് ഒരു ഗ്ലാസ്സ് വെള്ളം ഒറ്റ വലിക്ക് അകത്താ ക്കി അയാൾ എന്നെ നോക്കി ചിരിച്ചു. ഒരു പാട്ടിലെ യെന്ന മട്ടിൽ.

ഞാൻ ചിരിക്കാതെ ഗൗരവപൂർവ്വം അയാളോടു ചോദിച്ചു.

നിങ്ങളെന്തിനാണി പണിക്കെ നിൽക്കുന്നതു?

ഏള്ള പണി സാറെ?

ഈ ചെപ്പടിവിദ്യയും മറ്റും. ഇതെല്ലാം ആളെ പറ്റി ക്കുന്ന കളികളല്ലേ?

തങ്കപ്പൻ നിവർന്നിരുന്നു. ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞതിൽ കുറച്ചെന്തെന്ന മട്ടിൽ. ടർക്കിക്ക് മടക്കി ക നിഞ്ഞു സഞ്ചിയിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. അയാൾ വെയ്റ്റ റെ മാടിവിളിച്ചു.

ഈ പ്ലേറ്റെല്ലൊക്കെ കൊണ്ടുപോ. എനിയ്യ് ഒരു ഗ്ലാസ്സ് ലെസ്സി കൊണ്ടുവാ.

തങ്കപ്പനോടു സംസാരിക്കുകയേ വേണ്ടുന്നു വെച്ച യാതൊരു കാര്യവുമില്ല. ഞാനീ സാധനങ്ങളൊക്കെ നിരത്തി വെച്ചാൽ അവിടെ എന്തൊക്കെയോ നടക്ക പോണന്നങ്ങ് വിചാരിച്ച് ആൾക്കാര് കൂട്ടം കൂട്ടം. പെയ്യാൻ പോണ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാൻ പറയും. അപ്പോൾ അതെല്ലാം കണ്ടിട്ട് ആൾക്കാര് സഹാനുഭൂതി തോന്നി ഇവന്നായി ഇഴിഞ്ഞിട്ടിരിയ്യയാ ണ്. ആൾട്ടുത്തിൽ നിന്ന് പാവം എന്നൊരു ശബ്ദം ഉയർന്നു. ഞാൻ അയാളുടെ ഉദ്ദേശം മനസ്സിലാക്കി. ഞാൻ അയാളുടെ ഉദ്ദേശം കൂടി ചെല്ലാനു ള്ളതാണ്. ആൾക്കാരുടെ അടുത്തു ചെല്ലുമ്പോൾ ആൾക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയെ ഞാൻ ആകർഷിക്കുന്നു. അപ്പോഴാണ് ഞാ

ഇ. ഹരികുമാർ

1943 ജൂലൈ 13-ന് പൊന്നാനിയിൽ ജനനം. അച്ഛൻ മഹാകവി ഇടശ്ശേരി ഗോവിന്ദൻ നായർ. അമ്മ ഇടക്കണ്ടി ജാനകി അമ്മ. കൽക്കത്തയിൽ വച്ച് ബി. എ. പാസ്സായി. 1972-ൽ ലളിതയെ വിവാഹം ചെയ്തു. മകൻ അജയ് വിവാഹിതനാണ് (ഭാര്യ: ശുഭ). കൽക്കത്ത, ദില്ലി, ബോംബെ എന്നീ നഗരങ്ങളിൽ ജോലിയെടുത്തു. 1983-ൽ കേരളത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു വന്നു. 1962 തൊട്ട് ചെറുകഥകളെഴുതി തുടങ്ങി. ആദ്യത്തെ കഥാസമാഹാരം 'കൂറകൾ' 72-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. പതിനഞ്ചു കഥാസമാഹാരങ്ങളും ഒമ്പത് നോവലുകളും ഒരു അനുഭവക്കുറിപ്പും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

പുരസ്കാരങ്ങൾ

- 1988-ലെ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പുരസ്കാരം 'ദി നോസറിന്റെ കുട്ടി' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 1997-ലെ പത്മരാജൻ പുരസ്കാരം 'പച്ചപ്പയ്യിനെ പിടിക്കാൻ' എന്ന കഥയ്ക്ക്.
- 1998-ലെ നാലപ്പാടൻ പുരസ്കാരം 'സൂക്ഷിച്ചുവച്ച മയിൽപ്പീലി' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 2006-ലെ കഥാപീഠം പുരസ്കാരം 'അനിതയുടെ വീട്' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 2012-ലെ ഏറ്റവും മികച്ച കഥയ്ക്കുള്ള കേരള സ്റ്റേറ്റ് ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി അവാർഡ് 'ശ്രീപാർവ്വതിയുടെ പാദം' എന്ന കഥയ്ക്ക്.

ആഡിയോ റിക്കാർഡിങ്, വെബ് ഡിസൈനിങ്, മൾട്ടിമീഡിയ പ്രൊഡക്ഷൻ, പുസ്തകപ്രസിദ്ധീകരണം എന്നിവയിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 1998 മുതൽ 2004 വരെ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അംഗമായിരുന്നു.

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിട്ടിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളൊ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണ ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിട്ടുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം – കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ – എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <editors@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <editors@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമ്മന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, റിവർ വാലി ക്യാംപസ്, മലയിൻകീഴ്, തിരുവനന്തപുരം, ഇന്ത്യ 695571
URL: <books.sayahna.org>